

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/537/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113208759
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113208759.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zapísaná v miestnom obchodnom registri pod číslom: CH-020.3.020.910-7, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova ul.č. 8, P.O.BOX 205, proti odporcovi Q. O., štátnemu občanovi Slovenskej republiky bydliskom I., G. XXXX/XX, v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Danou Lednickou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica za účasti vedľajšieho účastníka popri odporcovi Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom v Skalici, Petrovská č. 10, IČO 42 264 154, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča č.1, o zaplatenie 2.883,34 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 01. apríla 2015č. k. 13C 378/2013-87, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka popri odporcovi **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi popri odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 01. apríla 2015 č. k. 13C 378/2013-87 konanie zastavil. Vrátil navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 165,80 €. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi popri odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 238,27 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 2.883,34 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej vzal svoj návrh späť z dôvodu obrany odporcu. Vzhľadom na späťvzatie návrhu na začatie konania pred prvým pojednávaním vo veci samej súd zastavil konanie v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. bez skúmania stanoviska odporcu, ktoré by bolo v tomto štádiu konania vzhľadom na § 96 ods. 3 O.s.p. právne irelevantné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. Ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť, z procesného hľadiska zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a je preto povinný nahradiť trovy konania odporcu. Nakoľko odporcu sa súdu nepodarilo nájsť a bol mu ustanovený opatrovník, odporcovi trovy konania nevznikli, a preto súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, v prípade, ak ním podporovaný účastník bol v konaní úspešný, a preto mu súd náhradu trov konania priznal podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, ktorý do konania vstúpil dňa 09.10.2013, súd konštatoval, že vedľajší

účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 111,21 € a paušálnej náhrady režijných výdavkov. Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa odmenu za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné podanie - vyjadrenie vo veci samej. Súd v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa ktorej od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa paušálnu náhradu režijných výdavkov vo výške 7,81 € za každý úkon právnej služby v roku 2013, t. j. vo výške 7,81 € (7,81 € x 1) a vo výške 8,04 € za každý úkon právnej služby v roku 2014, t. j. vo výške 8,04 € (8,04 € x 1). Trovy konania je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal navrhovateľ včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že dôvodom späťvzatia návrhu bola obrana odporcu a skutočnosť, že súd bol v súlade s ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie práva, čo v čase podania návrhu na začatie konania neplatilo, preto v snahe o nápravu vzniknutého stavu vzal návrh na začatie konania späť. Pripomenul, že v prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01.05.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcom zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premlčanie či inú zákonnú prekážku, na základe ktorej nemožno priznať plnenie i bez návrhu aj bez námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom. Uviedol, že okresný vo veci nerozhodol na základe aktivity právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ale až na základe dispozičného úkonu navrhovateľa. Upozornil, že trovy právneho zastúpenia advokátom nie sú vždy trovami potrebnými na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva s tým, že takýto záver nemá oporu nielen v jazykovom výklade ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ale ani pomocou interpretačných metód nie je možné korektne uviesť presvedčivé argumenty pre právny názor vynímajúci trovy spojené so zastupovaním advokátom z posúdenia toho, či boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Úlohou súdu podľa jeho názoru nie je mechanicky rozhodnúť o náhrade trov konania podľa jeho výsledku, ale zvážiť, či neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených trov. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 MCdo 1/2014 zdôraznil, že je potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Zároveň spochybňoval spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý označil za neadresný, uskutočnený len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu, a to všetko bez akejkoľvek znalosti predmetu konania len predpokladajúc podľa navrhovateľa, že ide o spotrebiteľský spor, pričom neraz ide o právoplatne skončené veci. Takáto neznalosť predmetu konania neumožňuje chápať záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, ak nemá základnú vedomosť o tom, aké právo a právo koho má ako subjekt na to zriadený chrániť s tým, že obrana odporcov v jednotlivých konaniach spočíva v paušálnych úkonoch. Poukázal na to, že otázkou účelnosti trov konania, najmä vo vzťahu k zastúpeniu účastníka konania advokátom v prípadoch hromadných a administratívne jednoduchých podaní, so vo viacerých nálezoch zaoberal aj Ústavný súd Českej republiky, napr. IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12, ktorý dospel k rovnakému záveru o ich neúčelnosti a k súladu rozhodnutí súdov, ktoré v konaniach rozhodli o nepriznaní náhrady trov konania práve z dôvodu ich neúčelnosti. Ďalej dal do pozornosti judikatúru Najvyššieho súdu SR obsiahnutú v uzneseniach sp. zn. 2Sž/6/2014 a sp. zn. 2Sž/10/2014, ako aj uznesení sp. zn. 6 MCdo/5/2013 a na podporu svojej argumentácie zároveň spomenul uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 615/2014-11 zo dňa 28.11.2014, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/207/2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/15/2014 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/69/2013. Domnieva sa, že zákonodarca pripravil vysoký štandard ochrany spotrebiteľa a splnil tak všetky svoje záväzky vyplývajúce z európskych princípov ochrany spotrebiteľa. Z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-470/12 mu vyplynulo, že poskytovanie právnej pomoci právnickým osobám nie je v zásade vylúčené, ale treba ho posúdiť s ohľadom na príslušné právne predpisy a situáciu dotknutej spoločnosti, pričom je možné zohľadniť predmet sporu, najmä hospodárske záujmy na ňom. Nie je teda vylúčené, aby sa zásady účinnej súdnej ochrany v zmysle čl. 47 Charty základných práv

EÚ dovoľávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia preddavkov na trovy konania alebo zastupovanie advokátom. Považoval za zrejmé, že ak vedľajší účastník ponúka svoje služby na ochranu a pomoc spotrebiteľom, mal by byť dostatočne personálne a finančne vybavený, aby mohol svedomito vykonávať svoju činnosť. Nežiadal preto, aby vedľajší účastník bol principiálne vylúčený z práva na náhradu trov konania, ale aby súdy prihliadali na všetky okolnosti prípadu a nerozhodovali mechanicky, ale racionálne. Ďalej poukázal na to, že tým, že je zastúpený slovenským advokátom, šetrí trovy konania, k náhrade ktorých by bol prípadne zaviazaný odporca, ale aj štát, a to tým, že si jednak neuplatňuje náhradu cestovných výdavkov zo zahraničia do miesta konania pojednávania v predmetnej veci v Slovenskej republike a tiež tým, že v konaní nevyužíva svoje ústavné právo na tlmočníka podľa ust. čl. 47 Ústavy SR v spojení s ust. § 18 a § 141 ods. 2 O.s.p. Dospel tak k záveru, že zastupovanie advokátom v danom prípade nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne s tým, že voči vedľajšiemu účastníkovi popri odporcovi si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom a DPH celkom v sume 43,93 Eur.

Vedľajší účastník popri odporcovi sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavuje neúčelné náklady za právne služby. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať vo vzťahu k výsledku sporového konania. Nemožno opomenúť, že navrhovateľ vo svojom podaní, obsahom ktorého bolo späťvzatie návrhu, ako dôvod späťvzatia uviedol obranu odporcu (a to len tento dôvod, a nie ako uvádza až v odvolaní, že dôvodom späťvzatia mal byť aj účinný § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

V danej veci sa však odporca aktívne nebránil, pretože jeho pobyt nie je súdu známy, ale obranu aktívne vykonával vedľajší účastník popri odporcovi, ktorý sa dovoľával premlčania podaním zo dňa 10.01.2014. Až po zaslaní podania vedľajšieho účastníka navrhovateľovi vzal navrhovateľ návrh späť.

Skutočnosť, že v súčasnosti účinná právna úprava ukladá konajúcemu súdu v spotrebiteľských veciach prihliadnuť na premlčanie z úradnej povinnosti, nepovažuje odvolací súd za dôvod klasifikovania trov vedľajšieho účastníka spojených s vykonaním procesných úkonov potrebných pre dovolanie sa premlčania ako neúčelných. Žiadna zákonná úprava nebráni dlžníkovi dovoľávať sa premlčania, a tak privediť priaznivé rozhodnutie vo veci. Osobitne treba podotknúť, že v čase vznesenia námietky premlčania vedľajším účastníkom citovaná právna úprava (§ 5b) nebola účinná.

Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou navrhovateľa ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzhľadom na tvrdý paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania bez vedomosti o merite veci, pretože z námietky premlčania vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi bola známa konkrétna špecifikácia uplatnenej pohľadávky a ďalších relevantných údajov (suma úveru, konkretizácia zmluvy, deň uzavretia zmluvy, neznámy deň odstúpenia, výška splátok, ostatný skutkový dej) potrebných na posúdenie dôvodnosti návrhu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka preto považuje odvolací súd za vynaložené účelne.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručený právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Okresný súd priznal správne ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Toto právo si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy nevyplývajú, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.